

Sagen er i sig selv af meget stor Vigtighed. Det er ikke første Gang, den er bragt paa Bane. Den har allerede været antydet baade i den røstfildske og i den viborgske Stændersforsamling, og den maa for os i Fremtiden faae en vigtig Betydning. Derfor at lade den aldeles gaae ud af Betragtningen, ved at standse ved nærværende Behandling, hvor der kun er Spørgsmaal, om den skal fremmes videre, ved at lade den standse paa dette foreløbige Trin, troer jeg ikke kan være tilraadeligt. Jeg vil forøvrigt kun tillade mig at fremhæve et Punkt. Naar der navnlig baade af den høitærede Finantsminister og af den sidste ærede Taler er lagt særdeles Vægt paa de Fordele, Handelen og Skibsfarten have af, at Colonierne ere i Danmarks Besiddelse, saa vil jeg blot tillade mig at bemærke, og det maa dog vistnok være bekjendt for de Fleste, at, saaledes som Handels- og Skibsfarts- og Toldreciprocitetsforholdene have udviklet sig i de senere Aarækker, er der ingen væsentlig Fordeel for Moderlandet som saadant at vente af Handelsforbindelsen med Colonierne; og ere disse Forhold nu engang tilstede, eller kunne skaffes tilstede for Fremtiden, saa er det vel ogsaa udenfor al Tvivl, at de kunne konserveres og reserveres med det Samme man sælger Colonierne; thi, hvis jeg ikke tager feil, har man ved Salget af Tranquebar forbeholdt Danmark alle tidligere havde Skibsfartsfordele. Fordelene ved det mercantile Forhold, hvori Danmark er stillet til Colonierne, og hvoraf det mere i en tidligere Tid har været i Besiddelse, bestaae væsentligt deri, at der ved dem er banet Handelen en Vej fra ældre Tid, og som navnlig er bleven oplyst under den daværende Begynstiggelse, da Danmark alene, eller i en væsentlig Grad, kunde være Exporteur fra Colonierne af de der tilvirkede Sukkere. Fordelene bestaae nu i, at Handelen paa den Maade har banet sig en Vej; men denne Vej er saaledes tilstede, og de Punkter, under hvilke der har fundet en inderlig Tilfnytnings Sted, ere etab-

lerede og vedligeholdte. Hvis det da er i Handelsens og Skibsfartens Interesse, saa ville Colonierne ogsaa fremtidigt herfra blive besaaede, og den danske Skibsfart vil ogsaa uden deres Besiddelse aldrig savne Vej for sin Udvikling og Vej til at befordre sine Interessers Formaal. Det har ofte viist sig i forskellige Perioder, at denne Skibsfartens Næring paa de vestindiske Der ikke har kunnet bringe stor Fordeel, navnlig hvad Fragtfarten angaaer, og at den har været at søge ligesaa fordelagtig og fordelagtigere paa transatlantiske Steder, som tilhøre andre fremmede Stater. Hvad endnu et andet berørt Punkt om Værdien af Activerne i Vestindien angaaer, skal jeg for min Deel ikke indlade mig dybere derpaa, men kun tillade mig at udhæve det som et oplysende Moment, at, da dette Spørgsmaal var paa Bane i den viborgske Stændersforsamling, blev det af et særdeles sagkyndigt Medlem, som selv havde beskæftiget sig med Handelen og Skibsfarten paa Vestindien, og som kjendte nøie til de vestindiske Forhold, udhævet, at disse Activers Værdi maatte betragtes som aldeles nominal, eller rettere, som slet ingen.

Jespersen: Den ærede Finantsminister mener, at den finantsielle Side ikke er den væsentlige ved denne Sag. Om jeg ikke tager meget feil, ere imidlertid disse Colonier dog netop erhvervede i et finantsielt Formaal (Ejsherning: Maa jeg bede om Ordet!), baade i et directe og et indirecte. Jeg veed ikke, af hvilken anden Grund Staten har kjøbt den største af disse Der end for at høste Udbytte af den, dette Udbytte komme nu directe i Statskassen eller igjennem hvad Undersaatterne kunne vinde ved Forbindelsen dermed. Jeg troer heller ikke, at Forholdet nu er anderledes. Disse Colonier have været en Handelsgenstand, saalænge de have eksisteret, og jeg har aldrig hørt, at Nogens „Jølelse“ har oprørt sig ved at betragte dem som saadanne.